

εν κήπω

«Ο κήπος μου είναι μαγικός. Βρίσκεται σε ένα συγκρότημα που σχεδιάσαμε μαζί με τον Τάσο Ζέππο το 1987. Μεγάλες πλακόστρωτες αυλές και συστάδες πεύκων που προϋπήρχαν. Κάτω από τα δέντρα έχω φυτέψει σχίνα και κουμαριές και συμπληρωματικά ανάμεσα στις πλακοστρώσεις κάποιες ελιές, κυπαρίσσια, λεμονιές, ροδιές, γαρδένιες, ορχιδέες, βουκαμβίλιες, γιασεμιά. Όλα φυτά του τόπου μας, όλα μεσογειακά. Είναι πολύ απλός κήπος, όμως για μένα είναι μαγικός. Υπάρχουν ηλιόλουστα πρωινά με απόλυτη ηρεμία. Βγαίνω στην αυλή και αντικρίζω το φως που φιλτράρεται μέσα από το φύλλωμα των δέντρων, δημιουργώντας δέσμες φωτός πάνω στους θάμνους. Στο βάθος, ανάμεσα στη βλάστηση, διακρίνω τη θάλασσα που λαμπυρίζει και τον ορίζοντα που δεν έχει τέλος. Μέσα σε αυτή την πουχιά το κελάδισμα των πουλιών εντείνει τα συναισθήματα: απέραντη γαλήνη, ευδαιμονία, ευγνωμοσύνη, αίσθημα ευλάβειας. Εδώ νιώθω αναπόσπαστο κομμάτι ενός κόσμου – στην ευρύτερη έννοιά του. Δεν είμαι εγώ και η φύση. Είμαι το συμπάν, το δέντρο, το λουλούδι, η θάλασσα, οι πέτρες, το συνεκτικό στοιχείο όλων. Απλώς Είμαι. Αυτές τις στιγμές τίποτε δεν με φοβίζει, δεν ανησυχώ, δεν αμφισβητώ την ύπαρξή μου, δεν αναρωτιέμαι. Ξέρω ότι Είμαι, ότι θα είμαι πάντα, αναπόσπαστο και αδιαίρετο μέρος του όλου. Είναι οι στιγμές εκείνες που νιώθεις ότι κατέχεις όλη τη σοφία του Κόσμου. Ο κήπος μου είναι απλώς μαγικός».

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

αρχιτέκτων τοπίου, Zege Architects

KABOYPI